

Field : Recreation

Type : Research Article

Received: 07.02.2016 - Accepted: 23.04.2016

Abdullah Gül Üniversitesi Öğrencilerinin Rekreasyon Etkinliklerine Katılımını Etkileyen Faktörler

Meltem PAKSOY¹, Fehmi ÇALIK², Fatih YAŞARTÜRK³, Kubilay ÇİMEN⁴

¹Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya, TÜRKİYE

²Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya, TÜRKİYE

³Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın, TÜRKİYE

⁴İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul, TÜRKİYE

E-Posta: fcalik@sakarya.edu.tr

Öz

Bu çalışmanın amacı, Abdullah Gül Üniversitesi öğrencilerinin rekreasyon etkinliklerine katılımını etkileyen faktörleri belirlemektir. Araştırmanın evrenini, Abdullah Gül Üniversitesi'nde 2015-2016 öğretim yılında farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 450 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada betimsel bir metod kullanılmıştır. İlgili uzmanlarla yapılan ön görüşmeler neticesinde geliştirilen 38 soruluk anket kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, ankete katılım sağlayan 120 kişi oluşturmuştur. Elde edilen bilgilerin değerlendirilmesinde, SPSS 20,0 paket programı kullanılmıştır. İstatistiksel analiz olarak frekans analizi, t testi, çapraz tablo ki kare testleri kullanılmış ve sonuçlar 0.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre, 17-20 yaş aralığındaki öğrencilerin rekreasyon faaliyetleri tercih şekli ile 21 yaş ve üstü öğrencilerin rekreasyon tercihleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Abdullah Gül Üniversitesi öğrencilerinin rekreasyon etkinliklerine katılımını; öğrencilerin yaş ve gelir düzeyi, kampüs fiziki ortamı, rekreasyon tercihlerinin niteliği, rekreasyona katılım şekli, rekreasyona yüklenen anlamın etkilediği sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Rekreasyon etkinlikleri, katılım, üniversite öğrencileri

The Factors that Affect the Participation to Recreational Activities of Students of Abdullah Gul University

Abstract

The purpose of this study is to identify the factors that affect the participation to recreational activities of students of Abdullah Gül University. The study population was composed of 450 undergraduate students from various departments of the university during 2015-2016 academic year. In this descriptive study a 38-item questionnaire, developed after preliminary consultations with relevant experts, was used. Sample size of the research was 120 students who filled out the questionnaire. Statistical Package for the Social Sciences (SPSS version 20.0) was used to interpret the data. Frequency analysis, t-test, crosstabs and chi-square test were utilized and results of the tests were evaluated at 0,05 significance level. According to the results of the analysis, it was found that there was a significant difference between students who were 17-20 years old and those 21 years old and above on their preferences of recreational activities. It was concluded that participation to recreational activities were affected by the students' age and income level, physical environment of campus, quality of recreational preferences, means of participation and meanings attributed to these activities.

Keywords: Recreational activities, participation, university students

Giriş

Serbest zaman, “rekreasyon ve boş zaman” kavramlarını içinde barındıran bir zaman dilimidir. Bir kısım bilim adamlarına göre serbest zaman, iş unsurundan tamamen arınmış bir zaman dilimi olarak görülürken bir kısmına göre de iş ve serbest zaman aynı çerçevede değerlendirilebilecek kavramlar olarak görülmüştür.

Domenac’a göre (1959), iş ve serbest zaman birbirini destekler ve yansıtır. Bu görüşe göre serbest zaman, planlı bir zaman dilimi olmaktan ziyade işin bir parçası içinde kendiliğinden yer alır (Anderson, 2013).

Kavramsal olarak boş olma zamanını ifade eden boş zaman, göreceli bir kavram olup insan, toplum ve kültüre göre değişen farklı içeriklere sahiptir. Sosyolojik anlamda, insanların kendilerine ayırdıkları “özgür zaman” olarak tanımlanabilir (Okumuş, 2002). Bu zaman dilimi bireyin kesin olarak bağımsız ve özgür olacağı zamandır (Tezcan, 1978).

Serbest zaman içinde oluşan boş zaman alanında, kişinin özgürce seçip uyguladığı etkinlikler rekreasyon kavramını oluşturmaktadır (Zorlu, 1973; Karaküçük, 2014). Hutchinson rekreasyonu, faaliyetlere gönüllü olarak katılan birey için hazır ve doğal tatmin sağlayan değerli ve toplum tarafından kabul edilen serbest zaman deneyimi olarak tanımlamıştır (Torkildsen, 1999).

Rekreasyon kavramı bir anlamda, serbest zamanın nasıl değerlendirileceğine ilişkin bir açıklama getirme işidir (Dever, 2010). Rekreasyon etkinlikleri kişinin psikolojik ihtiyaçlarının tatmin edilmesinde, kendilerini iyi hissetmelerini sağlamada, sosyal davranışlarının gelişiminde katkı sağlarlar (Tinsley ve Eldredge, 1995).

Genel anlamda rekreatif faaliyetler, yaşam kalitesini arttıran ve hayata anlam kazandıran faaliyetlerdir (Sevil,2012). Sportif faaliyetlerin de rekreasyon faaliyetleri içerisinde öncelikli bir yer tuttuğunun altı çizilmiştir (Kul vd., 2015).

Bu zaman diliminin, kişisel gelişim, erdemli ve insani bir toplum inşa etmek için mi yoksa eşitsizlik, sosyal vandalizm, hiçlik ve anlamsızlık duygularının restorasyonuna hizmet amaçlı mı kullanılacağı serbest zamana yükleyeceğimiz anlam, yüksek duyarlılık ve bilinçle bağlı olacaktır (Kır, 2007). Bu sebeptendir ki Karaküçük (2014) serbest zamanı iki tarafı keskin kılıca benzetmektedir. Serbest zamanı etkin ve verimli şekilde değerlendirebilme yeteneği ancak öğrenme ile kazanılabilen bir yetenektir. Bu eğitimde amaç, bireyin kendisini yaratıcı olarak ifade edebilmesi ve kişiliğini geliştirici bir serbest zaman faaliyetini seçebilme yeteneği kazanmasıdır (Süzer, 2000). Serbest zaman katılımı, zorlamadan ziyade bilinçli bir seçim olduğu zaman fayda sağlar (Dattilo, 2015).

Eğitim sistemimiz içerisinde, rekreasyonel anlamda düzenlenen etkinliklere, çoğunlukla programsız ve uzman desteği olmaksızın gerçekleştirilmektedir. Oysa serbest zaman tercihini etkileyen birçok faktör bulunmaktadır.

Morgan’a göre bunlar aile, referans grupları (akranlar, aile, arkadaş ve komsular), önceki fikirler, kişilik ve kültür olarak sıralanmıştır. Millen (1993) bu faktörlere sosyal, ekonomik, meslek, yaş ve cinsiyet ile demografik gelir unsurlarını da eklemiştir (Güçlü, 2013).

Rekreasyon programları yapılırken, bireylerin serbest zaman davranışları üzerinde etkili olan bu faktörlerin gözönünde bulundurulması, rekreasyon faaliyetlerinden beklenen faydayı azami düzeyde arttıracaktır.

Demografik açıdan gençlerin en yoğun olduğu kurum olan üniversiteler öncelikli olarak eğitim ihtiyacını karşılamakla yükümlü olmasının yanısıra, diğer toplumsal faktörlerin de etkisi altındadır (Kılıç ve Öztürk, 2011). Bu çerçevede, üniversitelerin öğrencilerine akademik bilgi aktarımının yanısıra bedensel ve zihinsel açıdan kişisel gelişimlerine katkıda bulunması önem kazanmaktadır. (Kılıç ve Şener, 2013).

Abdullah Gül Üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yapılan bu çalışmada öğrencilerin serbest zamanlarını en çok hangi etkinliklerle değerlendirdiği, rekreasyon algısının hangi düzeyde olduğu, üniversite rekreasyon etkinliklerinin program dahilinde yapılıp yapılmadığı, rekreatif etkinliklerine ilişkin memnuniyet durumu ve öğrencilerin bu çerçevede üniversiteden beklentilerinin neler olduğu araştırılmıştır.

Yöntem

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, Abdullah Gül Üniversitesi'nde 2015-2016 öğretim yılında farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 450 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem grubunu 82 erkek, 38 kadından oluşan toplam 120 katılımcı oluşturmuştur.

Verilerin Toplanması

Araştırma durum tespitine yönelik olup; betimsel bir metod kullanılmıştır. Abdullah Gül Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrenciler, Sağlık Kültür ve Spor Dairesi (SKS) ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) yetkilileri ile yapılan ön görüşmeler neticesinde geliştirilen 38 soruluk anket kullanılmıştır.

Anketin birinci bölümünde kişisel ve demografik özellikler; ikinci bölümünde öğrencilerin rekreasyona bakış açıları ve rekreasyon tercihleri; üçüncü bölümde üniversitedeki mevcut durum, üniversiteden beklentiler ve memnuniyet durumu araştırılmıştır.

Verilerin Analizi

Analizde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen veriler frekans analizi, t testi, çapraz tablo, ki kare testi kullanılarak analiz edilmiştir. Sonuçlar 0.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir. Anketin geçerlik güvenirlik analizi için yapılan ki kare testinde $p>0.05$ olduğundan 16, 18, 20, 25, 31, 34 sorular değerlendirme dışı bırakılmış, değerlendirme kalan sorular üzerinden yapılmıştır.

Bulgular

Yapılan araştırma neticesinde aşağıdaki bulgular elde edilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Kişisel ve Demografik Özelliklerine Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Değişken	Parametre	N	Yüzde (%)
Cinsiyet	Erkek	82	68,3
	Kadın	38	31,7
	Toplam	120	100
Yaş	17-20 yaş	87	72,5
	21 ve üzeri yaş	33	27,5
	Toplam	120	100
Bölüm	Bilgisayar	10	8,3
	Elektrik – Elektronik	22	18,4
	Endüstri	24	20
	İnşaat	10	8,3
	Makina	12	10
	Mimarlık	24	20
	İşletme	18	15
	Toplam	120	100
Gelir	600 TL ve altı	72	60
	600 TL ve üzeri	48	40
	Toplam	120	100
Anne Eğitim	İlkokul	41	34,2
	Ortaokul	26	21,7
	Lise	26	21,7
	Önlisans	8	6,7
	Lisans	17	14,2
	Lisansüstü	2	1,7
	Toplam	120	100
Baba Eğitim	İlkokul	23	19,2
	Ortaokul	9	7,5
	Lise	29	24,2
	Önlisans	12	10
	Lisans	39	31,7
	Lisansüstü	9	7,5
Toplam	120	100	

Tablo 1’de öğrencilerin kişisel ve demografik özellikleri, frekans analizi suretiyle betimlenmiştir. Tablodaki verilere göre, N=120 olmak üzere örneklem grubu %72.5 oranında 17-20 yaş aralığındaki katılımcıdan (82 erkek ve 38 kadın) oluşmaktadır. Katılımcıların %60’ının aylık gelir düzeyi 600 TL veya daha az düzey olduğu görülmektedir. Öğrenim durumlarına bakıldığında, %34.2’sinin anne öğrenim durumu ilkökul düzeyinde ve %31.7’sinin baba öğrenim durumu lisans düzeyinde olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Katılımcıların Rekreatif Etkinliklerdeki Yetersizliklere Göre Frekans ve Yüzde Dağılımları

Serbest zaman ve rekreatif etkinliklerde en önemli yetersizlikler	Cinsiyet		Toplam
	Erkek	Kadın	
Tesisler	52	26	78
Ulaşım, sağlık, güvenlik, uzman desteği	30	12	42
Toplam	82	48	120

Tablo 2’de üniversite bünyesinde rekreatif etkinliklerdeki yetersizlikler değerlendirilmiştir. Bu soruyu yanıtlayan toplam 120 kişiden 78’i (52 erkek ve 26 kadın) en önemli yetersizliğin tesisler olduğunu belirtmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların Sıklıkla Tercih Ettiği Etkinliklerin Frekans ve Yüzde Dağılımları

Değişkenler	N	Frekans	Yüzde
Sinema ve Tiyatro		37	31,6
Kitap, Gazete ve Dergi		52	44,4
Arkadaşlarla birlikte olmak		91	77,8
Müzik dinlemek ve Enstrüman çalmak		53	45,3
İnternet	423	86	73,5
Televizyon		5	4,3
Sportif etkinlik		62	53
Spor müsabakası izlemek		27	23,1
Diğer		10	8,5

Tablo 3’de katılımcılardan en sık katıldıkları dört etkinliği işaretlemeleri istenilmiş, 423 işaretleme yapılmıştır. Buna göre %77.8 oranında arkadaşlarla birlikte olmak, %73.5 oranında internet, %45.3 oranında müzik dinlemek veya enstrüman çalmak, %44.4 oranında kitap, gazete, dergi okumak en çok işaretlenen şıklar olmuştur.

Tablo 4. Katılımcıların Günlük Serbest Zaman Miktarlarının Frekans ve Yüzde Dağılımları

Yaş	Günlük Serbest Zaman (Saat)	Cinsiyet		Toplam
		Erkek	Kadın	
17-20 yaş	1-2 saat	13	5	18
	3-4 saat	30	14	44
	5 ve üzeri saat	20	5	25
21 ve üzeri yaş	1-2 saat	5	4	9
	3-4 saat	7	7	14
	5 ve üzeri saat	7	3	10

Tablo 4’de çapraz tablo yöntemi ile yaş ve cinsiyete göre kalan serbest zaman miktarı analiz edilmiştir. Verilerin incelenmesinde 17-20 yaş aralığında 44 kişinin (30 erkek, 14 kadın) günlük 3-4 saat, 25 kişinin (20 erkek, 5 kadın) 5 saatten fazla; 21 yaş ve üstünde ise 14 kişinin (7 erkek, 7 kadın) 3-4 saat, 10 kişinin (7 erkek, 3 kadın) 5 saatten fazla serbest zamanının kaldığı anlaşılmıştır.

Tablo 5. Katılımcıların Yaş ve Rekreasyon Tercihlerine Göre t- Testi Sonuçları

Rekreasyon	Yaş	N	Ortalama	SS	t	df	P
Faaliyet Tercihi	17-20 yaş	87	1,70	,460	2,847	114	,05*
	21 yaş ve üzeri	33	1,41	,501			

p<0.05*

Yaş ve rekreasyon tercihi arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını sorgulamak için yapılan bağımsız gruplar t testi verilerine göre (Tablo 5), hesaplanan t değeri (t=2.847 p<0.05) düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Verilerin analizinde, 17-20 yaş aralığında bulunan gençlerin rekreasyon faaliyetleri tercih şekli ile 21 yaş ve üstü öğrencilerin rekreasyon tercihleri arasında anlamlı fark bulunduğu görülmüştür. Buna göre “17-20 yaş aralığında bulunan öğrenciler daha çok takım faaliyetlerini tercih ederken, 21 yaş ve üstü öğrenciler bireysel faaliyetleri tercih etmektedir”.

Tablo 6. Katılımcıların Rekreasyon Tercihi ile Rekreasyona Katılımlarının t- Testi Sonuçları

GRUP		N	Ortalama	SS	t	df	p
Rekreasyona Katılım	Bireysel Faaliyetler	45	1,79	,412	-2,263	57,61	,027
	Takım Faaliyetleri	75	1,95	,229			

p<0.05*

Tablo 6’da katılımcıların rekreasyon tercihi (bireysel/takım faaliyetleri) ile rekreasyon etkinliklerine katılımı (yalnız/arkadaş ile) arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını sorgulamak için bağımsız gruplar t testi uygulanmıştır (Tablo 6). Yapılan analizde, sigma değerinin 0.05’den küçük olduğu (0.000) görülmüştür. Homojen olmayan varyans verilerine göre hesaplanan t değeri ($t=-2.263$ $p<0.05$) düzeyinde anlamlı bulunarak “öğrencilerin rekreasyon tercihi ile rekreasyona katılım şekli arasında” anlamlı fark olduğu anlaşılmıştır.

Tartışma ve Sonuç

Abdullah Gül Üniversitesi öğrencilerinin, rekreasyon etkinliklerine katılımını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılan araştırmada, aşağıda belirtilen sonuçlara ulaşılmıştır;

Araştırmaya Abdullah Gül Üniversitesi’nde 2015-2016 öğretim yılında farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 450 öğrenciden 120’si katılım göstermiştir. Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin kişisel ve demografik özelliklerinin (Tablo 1) frekans analizi suretiyle incelenmesinde, grubun çoğunluğunun büyükşehirlerden veya orta büyüklükteki şehirlerden gelen, orta gelir düzeyine sahip 17-20 yaş aralığındaki gençlerden oluştuğu görülmüştür. Çoğunluğun anne öğrenim durumunun ilkökul düzeyinde olduğu ve çalışmadığı, baba öğrenim durumunun lise veya lisans düzeyinde olduğu görülmüştür. Bilindiği üzere aile, gencin yetişmesinde en etkin kurumdur. Anne-babanın öğrenim durumu ve çocuklarına karşı tutumu gencin serbest zaman faaliyetlerini değerlendirme bilincini etkiler (I. Gençlik Şurası, 1989). Abdullah Gül Üniversitesi’nde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yapılan araştırmanın genelinde de, gençlerin sistemli bir serbest zaman değerlendirme algısının mevcut olmadığı, bu durumun yüksek oranda gençlerin aile profilleri (Eğitim, Gelir Düzeyi) ile ilintili olduğu düşünülmektedir. Süzer’in (2000) Pamukkale Üniversitesi bünyesinde yaptığı “Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıkları” adlı çalışmasında da bu durumu destekler nitelikte, öğrencilerin anne ve babalarının öğrenim durumları yükseldikçe, gençleri serbest zamanlarını değerlendirmeye yönlendirmelerinin arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Öğrencilerin serbest zamanlarını değerlendirmede karşılaştıkları yetersizliklerin sorgulanmasında (Tablo 2), toplam 120 kişiden 78’i en önemli yetersizliğin tesisler olduğunu belirtmiştir. Esasen bu sonuç, üniversitenin yeni bir üniversite olmasından kaynaklıdır. Üniversite Türkiye’de ilk vakıf destekli devlet üniversitesi modeli ile 21 Temmuz 2010 tarihinde kurulmuştur. İlk öğrencilerini 2013 - 2014 akademik yılında almış olup geçici kampüsü olan Sümer Kampüsü’nde eğitim öğretim faaliyetlerine devam etmektedir. Aynı zamanda üniversitenin ikinci kampüsü olan Mimar Sinan Kampüsü’nün yapımı da devam etmektedir. Gençlere sunulan kayak, tenis, masa tenisi, halk oyunları, modern dans, binicilik, buz pateni, golf, step/aerobic, oryantring kursları, basketbol, voleybol, futbol, masa tenisi, tenis turnuvaları ve okul takımları vasıtasıyla tesislerde görülen bu eksiklik önemli ölçüde giderilmiştir. Ayrıca Sümer Kampüsü içerisinde fitness kompleksi, tenis kortu, halı saha vb. etkinlik alanlarının yapımı da devam etmektedir. Üniversite gençliğinin, ders dışında sosyo-kültürel etkinliklere katılımında, kurumsal yapının sunduğu alanların önemli bir etken olduğu yadsınamaz bir gerçekliktir. Gençlere verilen ders eğitiminin dışında, onların sosyalleşmesini ve kişilik yapısının oluşmasında etken olan ders dışı etkinlikler için ilgili alanların yaratılması şarttır. Bunun bilincinde olarak, süreç içerisinde öğrencilere, gereken imkanların sağlanması üniversite bünyesinde öncelikli hedef olarak görülmektedir.

Öğrencilerin serbest zamanlarında sıklıkla yaptıkları faaliyetler %77.8 oranında arkadaşlarla birlikte olmak, %73.5 oranında internet, %45.3 oranında müzik dinlemek veya enstrüman çalmak, %44.4 oranında kitap, gazete, dergi okumak olarak sıralanmıştır (Tablo 3). Belirtilen faaliyetler, günlük rutin içinde ilave bir çaba gerektirmeksizin yapılan, çoğunlukla bir program dahilinde gerçekleşmeyen, pasif faaliyetlerdir. Benzer şekilde, Abadan (1961) gençlerin daha çok pasif faaliyetlerle serbest zamanlarını değerlendirdikleri; Balcı ve İlhan (2006) gençlerin serbest zaman etkinliklerine çoğunlukla pasif olarak katılım sağladıklarını, Arslan (2014), öğrencilerin serbest zaman tercihlerinde genellikle bir amaçlılık içerisinde bulunmadıklarını, zaman geçirmeye yönelik faaliyetleri çok fazla tercih ettiklerini ve serbest zamanlarını aktif ve amaçlı olarak geçirmediğini, Karaküçük (2014) gençlerin serbest zamanlarını istedikleri gibi değerlendiremediklerini, Gökmen, Açıkalin, Koyuncu, Saydar (1985) aynı şekilde gençlerin serbest zamanlarını pasif etkinliklerle geçirdiklerini belirtmişlerdir.

Gençlerin sosyal ve sportif faaliyetler gibi aktif katılım gerektiren faaliyetleri tercih etmemelerinde; kişilerde serbest zaman bilincinin yeterince gelişmemesi, ailelerin yeterli bilince sahip olmaması, ilk ve orta öğretimde haftalık beden eğitimi ders saatlerinin bir veya iki saatle sınırlı olması veya hiç olmaması gibi bir çok faktör doğrudan etkilidir.

Yaş ve cinsiyete göre kalan serbest zaman miktarı çapraz tablo yöntemi ile (Tablo 4) analiz edilmiştir. Verilerin incelenmesinden, yaş ve cinsiyete göre kullanılabilir serbest zaman miktarının dikkate değer bir oranda değişmediği, gençlerin ortalama 3-4 saat arasında serbest zamana sahip olduğu görülmüştür. Yapılan alan araştırmasında benzer şekilde, gençlerin çoğunlukla serbest zaman sıkıntısı çekmediği sonucuna varıldığı görülmüştür (Terzioğlu ve Yazıcı, 2003; Ehlizoğlu, 2004; Pepe, 2008; Arslan, 2014).

Yaş ve rekreasyon tercihi arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını sorgulamak için yapılan bağımsız gruplar t testinde (Tablo 5), hesaplanan t değeri ($t=2.847$ $p<0.05$) düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Verilerin analizinde, 17-20 yaş aralığında bulunan gençlerin rekreasyon faaliyetleri tercih şekli ile 21 yaş ve üstü öğrencilerin rekreasyon tercihleri arasında anlamlı fark bulunduğu görülmüştür. 17-20 yaş aralığında bulunan öğrenciler daha çok takım faaliyetlerini tercih ederken, 21 yaş ve üstü öğrencilerin bireysel faaliyetleri tercih ettiği anlaşılmıştır. Bulgumuzla benzer bir değerlendirme Arslan'ın "Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Değerlendirme Tercihleri: Çankırı Karatekin Üniversitesi Örneği" adlı çalışmasında yapılmıştır. Arslan'a göre "yaş büyüdükçe amaçlı faaliyetler artmakta, yaş küçüldükçe eğlencelik aktiviteler daha fazla görülmektedir."

Tablo 6'da öğrencilerin rekreasyon tercihi (bireysel/takım faaliyetleri) tercihi ile rekreasyon etkinliklerine katılımı (yalnız/arkadaş ile) arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı bağımsız gruplar t testi ile analiz edilmiş, hesaplanan t değeri ($t=-2.263$ $p<0.05$) düzeyinde anlamlı bulunmuştur.

Sonuç olarak Abdullah Gül Üniversitesi öğrencilerinin rekreasyon etkinliklerine katılımını; öğrencilerin yaş ve gelir düzeyi, aile profili, kampüs fiziki ortamı, rekreasyon tercihlerinin niteliği (bireysel/takım faaliyetleri), rekreasyona katılım şekli (Yalnız/Arkadaşlar ile), rekreasyona yüklenen anlam faktörlerinin etkilediğini söylemek mümkündür.

Öneriler

Tüm bu veriler neticesinde Abdullah Gül Üniversitesi öğrencilerinin rekreasyon etkinliklerine katılımını artırmak ve bilinçli bir gençlik yetiştirmek için aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

- Belediyeler, dernekler, sivil toplum kuruluşları, halk eğitim, gençlik ve spor il müdürlüğü gibi kurum ve kuruluşların düzenlenen rekreasyonel etkinliklerde üniversiteye azami düzeyde destek vermeleri sağlanmalıdır.
- Pozitif ödüllendirme sistemi ile öğrenciler teşvik edilerek, serbest zamanı etkin bir şekilde değerlendirme olgusu bir yaşam biçimi haline getirilmelidir.
- Öğrenci kulüplerinin misyonlarını tam anlamıyla yerine getirmesini sağlamak için kulüplerin amaç ve faaliyet alanlarıyla ilgili, konusunda uzman kişilerce seminer ve konferanslar verilmelidir.
- Öğrencilerin yetenek, istek, beklenti ve önerileri de dikkate alınmak suretiyle uzmanlarca hazırlanan rekreasyon programlarının belirli aralıklarla yapılacak anket çalışmaları ile etkililiği ölçülmelidir.
- Öğrencilerin öncelikle yakın çevrelerinde bulunan üniversitelerden başlayarak ülke geneli ve yurt dışında bulunan üniversite öğrencileri ile ortak organizasyonlarda biraraya gelmeleri sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

Ağaoğlu Y S (2002). Türkiye'deki Üniversitelerin Rekreasyon Programlarının Geliştirilmesi. Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Doktora Tezi.

Ağaoğlu Y T, Eker H (2006). Türkiye'deki Üniversitelerin Sağlık, Kültür ve Spor Dairelerinin İşlevsel Yönden İncelenmesi. Spormetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi, 4(4): 131.

Ağaoğlu Y, Taşmektepligil M, Albay F, Bayrak M, Paktaş, Y (2006). Serbest Zaman Eğitimi ve Önemi. Milli Eğitim, (170): 313.

Anderson N (2013). Work & Leisure IIs 166. Hoboken. Routledge: Ebook Collection (Ebscohost).

Arslan H (2014). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Değerlendirme Tercihleri Çankırı Karatekin Üniversitesi Örneği. Dumlupınar University Journal of Social Science/Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 2: (40).

Balcı V, İlhan A (2006). Türkiye'deki Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılım Düzeylerinin Belirlenmesi. Spormetre / Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 4(1): 11.

Baran A G (2013). Genç ve Gençlik: Sosyolojik Bakış. Gençlik Araştırmaları Dergisi, 1(1).

Dattilo J (2015). Positive Psychology and Leisure Education. Therapeutic Recreation Journal, 49(2): 148-165.

Dever A, Şeran F Ö (2010). Spor Sosyolojisi: Tarihsel ve Güncel Boyutlarıyla Spor ve Toplum. İstanbul: 235.

Ehlizoğlu M (2004). Muğla Üniversitesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Serbest Zaman

Faaliyetlerine Katılımını Etkileyen Faktörler, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi.

Filiz, Z. (2010). Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 2010,4(3):192-203 Ulakbim Ulusal Veri Tabanları (uvt) - Ulakbim Turkish National Databases.

Geliştirme, Başbakanlık Mevzuatı Yayın Genel Müdürlüğü, Yükseköğretim Kurumları, Mediko-Sosyal Sağlık Kültür ve Spor İşleri Dairesi Uygulama Yönetmeliği (14.11.2015). <http://www.mevzuat.gov.tr>.

Geliştirme, Başbakanlık Mevzuatı Yayın Genel Müdürlüğü, Yükseköğretim Üst Kuruluşları ile Yükseköğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname 06.10.2015). <http://www.mevzuat.gov.tr/Mevzuatmetin/4.5.124.Pdf>

Gürbüz M, Aydın A H (2012). Zaman Yönetimi Üzerine Bir Araştırma. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 9(2):1-20.

Gökmen H (1985). Yükseköğrenim Öğrencilerinin Serbest Zaman Etkinlikleri ve Kendilerini Gerçekleştirme Düzeyleri. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.

Karaküçük S (2014). Rekreasyon: Boş Zamanları Değerlendirme. Ankara: Gazi Kitapevi.

Kılıç M, Öztürk E (2011). Yükseköğretim Çerçevesinde Öğrenci Konseylerinin Fonksiyonist Çatışmacı Yaklaşımlar Açısından Değerlendirilmesi. Uluslararası Yükseköğretim Kongresi: Yeni Yönelişler ve Sorunlar, 3(14): 2097-2103.

Kılıç M, Şener G (2013). Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyon Etkinliklerine Katılımlarındaki Sosyolojik Etkenler ve Yapısal Kısıtlamalar. Journal of Higher Education & Science / Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 3(3): 220-227.

Kır İ T (2007). Yüksek Öğretim Gençliğinin Boş Zaman Etkinlikleri: Ksü Örneği. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 17(2): 307.

Kul M, Çatıktaş F, Türkmen M, Akyüz H (2015). The Role of Sports in Recreational Activities, TOJRAS, 4(1): 40-47.

Lapa T T, Ağyar E ve Bahadır Z (2012). Yaşam Tatmini, Serbest Zaman Motivasyonu, Serbest Zaman Katılımı: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri Üzerine Bir İnceleme Kayseri İli Örneği). Spormetre / Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 10(2): 53.

Mevzuat, YÖK, yüksek Öğretim Kanunu (12.10.2015), <http://www.yok.gov.tr/web/denklikbirimi/2547-Sayılı-Kanun>.

Mirzeoğlu N (1995). Üniversitelerdeki Sağlık, Kültür ve Spor İşleri Daire Başkanlıklarının Yönetim Yapısı ve Sportif İşlevlerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi.

Okumuş E (2002). Boş Zamanlar Sosyolojisi. Akademik Araştırmalar Dergisi, 12(1): 163-204.

Pepe K (2008). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinde Okuyan Öğrencilerin Serbest Zaman Değerlendirme Anlayış ve Alışkanlıkları ile Beklentilerinin Araştırılması. Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri, 3(1).

Sevil Ö, Şimşek Ö, Katırcı H, Çelik A, Çeliksoy Ö ve Kocaekşi S (2012). Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayını.

- Süzer M (2000). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıkları. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8(8): 123-133.
- Şahin İ, Zoralıoğlu Y R ve Fırat N Ş (2011). Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Amaçları, Eğitsel Hedefleri Üniversite Öğreniminden Beklentileri ve Memnuniyet Durumları. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 17(3): 429-452.
- Şen S (2013). Serbest Zaman, Serbest Zaman Etkinlikleri ve Eğitimdeki Yeri. Ekev Academic Review, 17(54): 295-305.
- Terzioğlu A, Yazıcı M (2003) Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirme Anlayış ve Alışkanlıkları (Atatürk Üniversitesi Örneği). Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi, 5(2): 1-31.
- Tezcan M (1994). Boş Zamanları Değerlendirme Sosyolojisi. Ankara: Atilla Kitabevi.
- Tezcan M (1978). Boş Zamanların Değerlendirilmesi Sorununun Sosyolojik ve Eğitimsel Yönleri Dergiler. Ankara: Cilt: 11 Sayı: 1
- Tinsley H, Eldredge B (1995). Psychological Benefits of Leisure Participation: A Taxonomy of Leisure Activities Based On Their Need-Gratifying Properties, Journal of Counseling Psychology, 42 (2): 123-132.
- Torkildsen G (1999). Leisure and Recreation Management. London: Routledge